

РЕЗУЛТАТИ ОТ РЕШАВАНЕТО НА МОДЕЛ (1.12)

Параметър	Стойност	Стандартна грешка	t-отношение	Ниво на значимост
θ	-0.0981	0.0922	-1.0645	0.2900
c_1	0.6626	0.1225	5.4069	0.0000
c_2	0.1270	0.0958	1.3259	0.1900
c_3	0.0892	0.0918	0.9724	0.3300
c_4	0.1068	0.0795	1.3428	0.1800
c_5	0.2586	0.1203	2.1498	0.0300
c_6	-0.0018	0.0743	-0.0237	0.9800
c_7	0.0124	0.1431	0.0869	0.9300
c_8	0.0346	0.0611	0.5667	0.5700
c_9	0.0094	0.1336	0.0704	0.9400
c_{10}	0.0131	0.0572	0.2284	0.8200
c_{11}	-0.0010	0.1348	-0.0074	0.9900
c_{12}	0.0073	0.0309	0.2361	0.8100

Остатъците могат да се приемат за „бял шум“ (липсва автокорелация - $BL = 3.01$), а тестовата характеристика е:

$$\tau = \frac{\hat{\theta}}{SE(\hat{\theta})} = \frac{-0,0197}{0,0269} = -0,7344. \quad (1.14)$$

Критичните стойности зависят от параметъра:

$$\lambda = \frac{T_B}{T} = \frac{67}{114} = 0,5877 \approx 0,6, \quad (1.15)$$

който показва относителното положение на разрива в динамичния ред. Величините, табулирани от Перон при 1%, 5% и 10% риск от грешка, са -4.88, -4.24 и -3.95. Емпиричната стойност на τ не позволява хипотезата за интегрираност да се отхвърли дори и при 10% риск от грешка.

Следователно динамичният ред на потребителските цени е интегриран точно от първи порядък ($p_t \sim I(1)$), с присъствие на детерминистичен тренд. Последният е сегментиран, с точка на разрива - януари 1997 година.

Обстоятелството, че редът е интегриран, води до някои важни следствия за характера на динамиката на потребителските цени. Те могат да се представят като модел от вида:

$$p_t = \mu + p_{t-1} + u_t, \quad (1.16)$$